

спрѣхме прѣдъ една малка, ниска църквица, наречена *Бялѣва* църква. Тукъ самоковци дохождатъ на разходка, защото има студена вода и хубави сѣнки.

Слѣдъ малка почивка, трѣгнахме изъ шосето къмъ юго изтокъ. Гледката бѣ очарователна. Прѣдъ нашитѣ очи се изпрѣчиха двѣ голѣми височини, раздѣлени чрѣзъ рѣката *Искъръ*, която се промѣкваше изъ недрата на *Рила*—планина и навлизаше въ самоковското поле. Източната височина носи името *Самоулица*, а западната — *Доспейска* височина. Тѣ сѣж покрити сѣ гѣста буква и лѣскова гора. Задъ тѣхъ се подаватъ високитѣ върхове на *Рила*-планина. Ние се спрѣхме малко и другаря ми разказа слѣдното прѣдание:

„По-рано, прѣди много години, на *Доспейската* височина казвали *Шишмановъ* врѣхъ. Тамъ е умрѣлъ царъ *Иванъ Шишманъ* и то ето какъ: Въ една битка, около тѣзи мѣста, той падналъ убитъ и главата му подскочила 7 пѣти. Отъ това се образували 7 извори, отъ които сега има петъ и се наричатъ *цареви кладенци*. (На слѣдующия день ние минахме покрай тѣхъ, когато отивахме за *Рилския* манастиръ). Отъ тамъ царъ *Иванъ Шишманъ*, съ своята глава подъ мишница, трѣгналъ прѣзъ височината за *Рилския* манастиръ. Но щомъ се изкачилъ на върха, видѣло го едно овчарче и той падналъ мъртавъ за винаги. Овчаритѣ закопали тѣлото му. Отъ околнитѣ села и до сега ходятъ да се омиватъ за здраве отъ водата на *царевитѣ кладенци*.“

Друго прѣдание има, че слѣдъ битката, тѣлото на царъ *Иванъ Шишманъ* било заровено